

La curiosa relíquia de sant Josep venerada a Barcelona

De relíquies de sants n'hi havia de molt curioses i sorprenents. A Catalunya rebien culte algunes peces que, directament i des de la mirada actual, fan somriure. Aquest era el cas del ribot atribuït a sant Josep, pare putatiu de Jesús, que tenia en gran veneració el gremi de mestres fusters de Barcelona amb capelles a la girola i al claustre de la catedral de la ciutat. *El Diccionari català-valencià-balear* d'A. M. Alcover i F. de B. Moll ofereix la definició següent de ribot: "Eina de fuster, consistent en una peça de fusta prismàtica travessada de dalt a baix i obliquament per una fulla d'acer acabada a son extrem inferior amb un tall molt fi i fixada dins son encaix per una peça de fusta que serveix d'agafall i per un tascó; serveix per a rebaixar la fusta passant-se repetidament damunt aquesta en sentit paral·lel a la seva superfície".

Segons la nota històrica que formava part dels goigs que es van dedicar a aquesta interessant relíquia, Joan Espelta l'havia obtingut de Terra Santa amb la convicció que havia servit al mateix sant Josep i, potser, a Jesús. Espelta, membre del gremi de fusters de Barcelona, va morir a Càller (illa de Sardenya) i la seva vídua i filla la van cedir a l'organització menestral el 21 de novembre de 1538. El 18 de novembre de 1699, el gremi va obtenir l'autorització eclesiàstica per posar-la a veneració dels fidels. Per honorar-la degudament, es va encarregar una obra d'orfebreria en argent, en la qual la sostenien les figures de quatre àngels. El reliquiari va desaparèixer durant la Guerra del Francès, a principis del segle XIX, però el ribot es va conservar dins un armari de les dependències gremials. El 1875, de nou es va exposar públicament. En aquesta ocasió, se li va construir un dosser o baldaquí amb la figura de sant Josep i el Nen Jesús a la part superior i quatre àngels, recordant la peça anterior, mantenien alçat aquesta reverenciada eina de treball. La insòlita relíquia va estar exposada poc temps, ja que el bisbe Jaume Català i Albosa, que va ocupar la prelatura entre 1883 i 1899, va fer-la retirar per la seva dubtosa autenticitat.

GOZOS EN ALABANZA

DE LA PLANA

DEL GLORIOSO ESPOSO

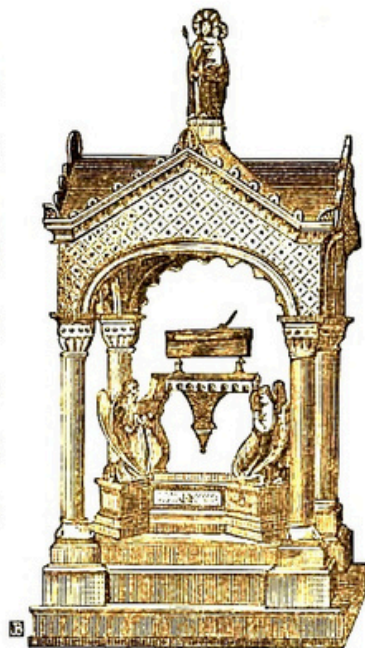
EL PATRIARCA

cual reliquia el Gremio

DE LA CIUDAD

venera en

EN LA SANTA

Ó CEPILLO

DE NTRA. SEÑORA

SAN JOSÉ,

de Maestros Carpinteros

DE BARCELONA

su altar,

BASÍLICA CATEDRAL.

El remei de santa Teresa de Jesús contra els polls

La tradició va recollir diversos fets extraordinaris atribuïts a santa Teresa de Jesús, el seu caràcter pietós i al seu enginy. L'any 1565, la santa es trobava al convent de Sant Josep d'Àvila amb la comunitat de religioses carmelites descalces que ella mateixa havia fundat. Les monges, en el seu desig de mostrar una major modèstia i pobresa, li van demanar si podien dur un hàbit més bast i aspre.

En aquella època era molt habitual la propagació de polls (*Pediculus humanus*) i es van escampar i desenvolupar amb comoditat per la nova tela dels vestits.

La solució aplicada per santa Teresa contra aquella epidèmia va comportar que totes les residents del convent fessin reunió, després d'una solemne processó, fins al cor de la capella. En aquell lloc hi havia un santcríst a qui van adreçar els seus precs i una cobla que va escriure santa Teresa per demanar deslliurar-se del flagell.

El resultat d'aquelles oracions va ser positiu i durador, segons continua el relat. Des d'aleshores, aquella imatge de Jesús crucificat va ser conegut com el *Crist dels polls*.

La memòria d'aquell fet va perdurar i, fins i tot, es van imprimir uns díptics amb uns fragments de roba que havia estat en contacte amb la imatge i uns versos de la cobla que va redactar la santa.

